Griekenland

BAKERMAT VAN DE EXOTISCHE DANSCULTUUR

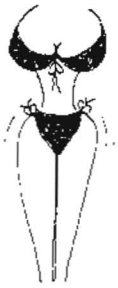

Ingekort verhaal
uit: Sietske Altink,
Dossier Vrouwenhandel Nl.
Amsterdam, 1993.

Iedere zichzelf respecterende seksclub heeft tegenwoordig zo'n dans-of striptease act. Het is echter moeilijk om goede stripteasedanseressen te vinden. De meeste seksbazen zetten bij gebrek aan beter hun eigen werkneemsters in voor shows. Aangezien er zelden extra verdiensten tegenover staan, voelen Nederlandse prostituées daar in de regel weinig voor.
Artiestenbureau's voor de seksbusiness dichten dit gat in de markt met goedkope, ongeschoolde arbeidskrachten uit het buitenland. In deze branche opereren ook gespecialiseerde impresario's die professionele danseressen leveren.
De contracten die deze impresario's voor de danseressen afsluiten, onttrekken zich aan iedere controle, wat de weg opent naar misbruik voor met name prostitutiedoeleinden. Een aantal van deze geïmporteerde culturele danseressen denkt werkelijk dat het om volksdansen gaat. In plaats daarvan worden ze tot prostitutie gedwongen. Veel van deze vrouwen werden tot 1992 binnengehaald op artiestenvisa, die de vreemdelingendienst moeiteloos afgaf. Sinds de verhalen over misbruik naar buiten zijn gekomen, is aan deze praktijken in de grote steden een einde gemaakt. Niettemin komt de truc met de artiestenvisa nog steeds voor, vooral buiten de Randstad.
Eén van degenen die dit is overkomen, is Celestina. Zij was op zoek naar werk in de Dominicaanse Republiek. Haar zus Hermana moest in haar eigen levensonderhoud voorzien omdat haar man in Portugal werkte en te weinig geld naar huis stuurde. Zij kwamen zo terecht bij een contactpersoon die voor beiden een baan in Griekenland had. "Die twee mannen bij wie we terechtkwamen leken me heel normale zakenlui. Ze hadden diverse baantjes voor ons, bijvoorbeeld als danseres of serveerster in een Grieks restaurant. Volgens mij wist die vriend van mij wel wat de bedoelingen van die twee mannen waren. Ik hoef die vriend dan ook nooit meer te zien".
Celestina koos voor werk als serveerster, Hermana solliciteerde naar een baan als receptioniste op een toeristenbureau. De vrouwen kregen een contract voor zes maanden. Men beloofde hun een maandsalaris van 200 dollar, heel veel voor Dominicaanse begrippen. Voor de bemiddeling moesten de vrouwen 3000 pesos betalen, ook veel voor Dominicaanse begrippen.
Celestina stapte met twaalf anderen op het vliegtuig naar Athene. "Op het vliegveld stonden drie mannen op ons te wachten. Ze zeiden: "Oh, jullie komen voor Papa C., geef je paspoort maar". Toen we onze paspoorten met andere namen en leeftijden terugkregen schrokken we ons wild. Alleen de foto's waren echt. Onze eigen paspoorten hielden ze achter". Celestina is in Griekenland meteen naar Papa C. gestuurd. "Een onaangenaam mens, een echte baas". Celestina en haar collega's parkeerde hij onmiddellijk na aankomst in een hotel. Als ze naar buiten moesten, beide de portier van het hotel voor begeleiding. Celestina: "De eerste paar maanden mochten we nooit alleen weg. Ik durfde ook niet tegen de klanten te klagen, want als Papa C. dat zag, zwaaide er wat. Ik vertelde nooit wat aan een klant. Wist je veel of hij een spion was van Papa C".
Celestina is via een omweg naar Nederland gekomen. Zij heeft de Griekse politie nooit ingeschakeld. Papa C. stuurde haar na enkele maanden alleen op reis, naar een van zijn medewerkers, ook een impresario. Celestina dacht: "Slechter kan het niet worden, alleen maar beter".
Hoewel het zich aanvankelijk niet zo liet aanzien, werd het voor haar inderdaad beter. "De reis was verschrikkelijk. Ik moest uren in de bus

zitten, ik zag alleen maar bergen. Toen ik aankwam, bleek bovendien dat Papa C. het verkeerde adres had opgegeven. Na een heleboel gebel en gereis kwam ik uiteindelijk terecht bij Dimitri."
Celestina begon een verhouding met haar nieuwe baas en eiste haar geld op. Dat werd niet gepikt en ze moest weg. Dimitri stuurde Celestina naar Athene, waar ze een impresario in Rotterdam moest bellen. "Dimitri schoot me geld voor de trein voor. Ik moest me melden in Athene, in een hotel van Papa C. Daar ben ik nooit heengegaan. In plaats van de voorgeschreven route te volgen, heb ik van dat reisgeld een taxi naar het dichtstbijzijnde station genomen. Via via kwam ik in Nederland. Ik heb nooit meer contact opgenomen met die impresario in Rotterdam, ik weet ook niet meer hoe hij heette.
Celestina ging vervolgens in Amsterdam in een sekstheater werken: "Dat stripteasewerk viel wel mee. Ik had weinig last en kreeg gewoon mijn geld. Ik deed maar alsof ik niets van de criminele activiteiten van mijn bazen wist. Je hebt waarschijnlijk wel gehoord dat Heineken dat bedrijf geen bier wilde leveren, omdat het via stromannen door zijn ontvoerders was overgenomen". Ze heeft haar baan in het sekstheater inmiddels opgegeven om full-time voor haar kinderen te kunnen zorgen.
Celestina heeft lang last gehad van een profiteur. Zij ontmoette bij aankomst in Nederland, een man die haar geld wel zou beheren, 'omdat zij als illegaal geen bankrekening kon openen'.

IK WERK ACHTER HET RAAM

Prostitutie was voor mij ooit iets als 'Verweggistan', maar nu ben ik zelf prostituée. Waarom? Ik had geen geld en mijn vriend had schulden. Hij overtuigde mij ervan dat het werken in een club de enige oplossing voor ons beiden zou zijn en ik geloofde hem. Helaas bleek al snel dat mijn vriend vooral op mijn geld uit was. Hij hield niet echt van me. Ik ben van de één op andere dag met hem gekapt en naar Amsterdam verhuisd. Daar ben ik voor het geld weer als hoer gaan werken. Dit keer achter het raam, ik wilde eigen baas zijn. Toch voelde ik me er niet echt lekker onder. Via via hoorde ik van de Rode Draad, een organisatie van (ex-)prostituées. Ik ben fantastisch door die vrouwen geholpen. Ze weten waarover ze praten, want ze hebben zelf ook in het vak gezeten. Ze hielpen me met de belasting, de registratie door de politie, problemen met klanten, maar ook met mijn houding tegenover mijn familie. Ze hebben me een eind op weg geholpen. Deze ervaring wil ik geen enkele collega of ex-collega onthouden! Daarom: Rode Draad, tel. (06) 32023060 (f 1 p.m.). Noem mij maar Angela

Viva 21/01/96

(advertentie)

Alle dagen feest.

Alle dagen van de maand probleemloos vrijen, dankzij de Pharmatex Tampon.

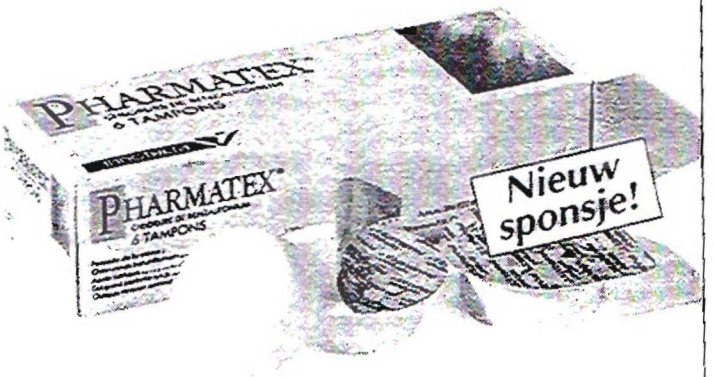

Voor inlichtingen en bestellingen:
Asha International, P.O.Box 27571,
NL 3003 MB Rotterdam, tel. +31.10. 4678701.